

Nykyihminen on ajettu tavarantalouteen

Reetta Rönkä kirjoittaa kolumnissaan "Nykyihminen on kiero ja ahne" (<<http://reettaronka.puheenvuoro.uusisuomi.fi/80647-nykyihminen-on-kiero-ja-ahne>>), (luettu 31.1.2012) nykyihmisten suhteesta omistamiseen. Tämän kolumnin teesinä voisi pitää nykyihmisen liiallista riippuvuutta materiasta sekä kuluttamisesta.

Tekstissä on käytetty monia erilaisia argumentaatiotapoja. Tekstissä vedotaan eri auktoriteetteihin, kuten Nuuskamuikkuseen, joka ei tarvitse rikkauksia, vaan voi vain sulkea silmänsä ja nähdä kaikki rikkaudet hänen tarvitsematta omistaa mitään niistä. Mooses mainitaan myös yhtenä auktoriteettina, jolla vedotaan uskonnollisuuteen ja yhdeksänteen ja kymmenenteen käskyyn omaisuuden haalimiseen tuomitsemisesta. Röngän lempirunossa, jonka on kirjoittanut Kaarlo Sarkia todetaan "Älä milloinkaan sano: tämä on iäti minun. Elon maljasta luovu, taas siitä jos tarpeen, kivutta luovu. On maailma rikkaus sinun, kun mitään et omakses ano.", joka on samalla kannalla Nuuskamuikkusen kanssa. Kolumnissa vedottiin myös tunteisiin koiran avulla, omiin kokemuksiin äidin muuton kautta, ihmisen kierouteen ja haalimisen helppouteen. Mainittiin myös ihmisen olevan tärkeämpi kuluttajana kuin kansalaisena.

Argumentaatiosta osa on hyvää ja osa huonoa. Argumentaatio keskittyy yksittäisiin argumentteihin. Nuuskamuikkuseen vedotaan yhtenä auktoriteettina, mutta Nuuskamuikkunen ei ole todellinen ja hänen elämäntyylinsä on hyvin epätodennäköistä todellisessa elämässä. Moosekseen vetoaminen ei toimi hyvin nyky yhteiskunnassa, koska nykyään ei enää uskota kovin vahvasti uskonnollisiin hahmoihin varsinkaan nuorempien ihmisten keskuudessa ja nykyään ateismi on kasvussa. Omakohtaisia kokemuksia kerrotaan muutama ja ne ovat hyviä esimerkkejä, koska niihin vois samaistua kuka tahansa.